

Käesolev üleskutse koostati 26. septembril 2008 Pariisis Sorbonne'i Ülikoolis toimunud Mitmekeelsuse Foorumi tarvis ning selle ettekandjaks oli Paolo Fabbri.

Esimesteks allakirjutajateks olid: **Adonis; Vassilis Alexakis; Etienne Balibar; Tahar Ben Jelloun; Yves Bonnefoy; Barbara Cassin; Michel Deguy; Emmanuel Demarcy-Mota; Claude Durand; Umberto Eco; Paolo Fabbri ; Maurizio Ferraris; Michèle Gendreau-Massaloux; Ghislaine Glasson Deschaumes; Yves Hersant; François Jullien; Julia Kristeva ; Eduardo Lourenço; Amin Maalouf; Robert Maggiori; Federico Mayor ; Ariane Mnouchkine; Edgar Morin ; Manoel de Oliveira ; Jacqueline Risset; Fernando Fernandez Savater; Antonio Tabucchi ; Jürgen Trabant; Heinz Wismann**

Üleskutse Euroopa tõlkepoliitikale

Euroopa ei saa ennast üles ehitada ilma mitmekeelsuse põhimõtet austamata, vastasel korral satuks ta iseendaga vastuollu. Kaks teed avanevad Euroopa ees: kas võtta tarvitusele n-ö “kokkuleppeline dialekt”, mis küll lihtsustaks suhtlemist, kuid muudaks kollektiivselt vaesemaks, või siis tunda rõõmu keelelisest mitmekesisusest ning tagada selle säilimine, luues eeldused paremaks vastastikuseks mõistmiseks ja tõeliseks dialoogiks.

Euroopa Liit on vähemalt oma esialgsetes sisepiirides kindlustanud kaupade, kapitali ja inimeste vaba liikumise. On aeg teha pingutusi, et Euroopas saaksid vabalt liikuda ka teadmised, teosed ja kujutlusvõime, saades niiviisi osa ajaloolise Euroopa rikkusesalvest. On aeg, et Eurooplased õpiksid rääkima iseendist iseendale omaenda keeltes. Euroopa keelte väärtustamine aitab Eurooplasi Euroopaga lepitust leidma. Tõlkimine mängib siin põhilist poliitilist rolli.

Sest keel pole üksnes suhtlusvahend või – teenus, ta pole üksnes oma kultuuriväärtuste ja identiteedi hoidmise moodus. Iga keel on nagu ainulaadne ja teistest erinev võrk, mis on laotatud kogu maailmale ja mis eksisteerib üksnes koostoimes teiste keeltega. Tõlkimine toob esile keelte eripära: on vaja mõista vähemalt kaht keelt, et olla kindel ühe keele rääkimisoskuses.

Tõlkimine on identiteetide ületamine ja erinevuste kogemine, sestap peab ta olema Euroopa südames ning teda tuleb toetada nii kodanike kui ka institutsioonide tasandil, nii kultuuri-, sotsiaal-, poliitilises kui ka majandusvaldkonnas.

Seetõttu kutsume üles tõelise Euroopa tõlkepoliitika rakendamisele, mis toetuks kahele põhiprintsiibile: kaasa haarata kõik kultuurielu tegelased ja valdkonnad (haridus, teadustöö, tõlkimine, kirjastamine, kunst, meedia); struktureerida nii Euroopa Liidu sisedünaamika kui ka tema välispoliitika, täpsemalt öeldes tagada Euroopas sõbralik vastuvõtt teistele keeltele ning Euroopa keelte kohalolek mujal maailmas.

Tõlkimine aitab Euroopal ammutada uut energiat.